barum melodias possibiles non nisi 120 esse putat, solas variationes ordinis intuitus. At nobis necessarium videtur etiam complexiones adhibere, ut nunc apparebit. Sed altius ordiemur: Textus est vel simplex, vel compositus. Compositum
4 voco in lineas, Reimzeilen / distinctum. Et compositi textus variationem discemus melodiis simplicium in se continuè ductis per probl. 3. Textus simplex vel excedit 6 syllabas, vel non excedit. Ea differentia propterea necessaria est, quia 6 sunt voces: Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La. (ut omittam 7mam: Bi, quam addidit Eryc. Puteanus in Musathena). Si non excedit, aut sex syllabarum, aut minor est. Nos in exemplum de
5 Textu hexasyllabico ratiocinabimur, poterit harum rerum intelligens idem in quocunque præstare. Cæterum in omnibus plusquam hexasyllabicis necesse est vocum repetitionem esse. Porro in textu hexasyllabico capita variationum sunt hæc:

I.	ut, re, mi, fa, sol, la. variatio ordinis est . . .	720
II.	ut, ut, re, mi fa sol. Variatio ordinis est 720 - 120. f. 600. Non solùm autem ut, sed & quælibet 6. vocum potest repeti 2. mahl E. 6 ○ 600. f. 3600. Et reliquarum 5 vocum semper 5. mahl aliæ 4. possunt poni post ut ut; nempe: re mi fa sol. re mi fa la. re mi sol la. re fa sol la. mi fa sol la. seu 5 res habent 5 con 4 nationes: 5 ○ 3600. f.	18000
III.	ut ut re re mi fa. 480 ○ 15. f. 7200. ○ 6 f.	43200
IV.	ut ut re re mi mi. 360 ○ 20. f.	7200
V.	ut ut ut re mi fa. 360 ○ 6. f. 2160 ○ 20. f. . . .	43200
VI.	ut ut ut re re mi. 360 ○ 6. ○ 5 ○ 4. f.	43200
VII.	ut ut ut re re re. 240 ○ 15 f.	3600
VIII.	ut ut ut ut re mi. 360 ○ 6. ○ 10. f.	21600
IX.	ut ut ut ut re re. 240 ○ 6. ○ 5. f.	7200
	Summa	187920.

6 Quid verò si septimam vocem Puteani Bi, si pausas, si inæqualitatem celeritatis in notis, si alios characteres musicos adhibeamus

beamus computationi; si ad Textus plurimum syllabarũ quàm 6. si ad compositos progrediamur, quantum erit mare melodiarum, quarum pleræq; aliquo casu utiles esse possint? Admonet nos vicinitas rerum posse cujuslibet generis carminum 7
possibiles species seu flexus, & quasi Melodias inveniri, quæ nescio an cuiquam hactenus vel tentare in mentem venerit. Age in Hexametro conemur. Cum hexametro sex sint pedes, 8
in cæteris quidem dactylus spondæusque promiscuè habitare possunt, at penultimus non nisi dactylo, ultimus spondæo aut trochæo gandet. Quod igitur 4 priores attinet, erunt vel meri dactyli, 1. vel meri spondæi, 1. vel tres dactyli unus spondæus, vel contra: 2. vel 2. dactyli 2. spondæi, 1. & ubiq; variatio situs 12. 2 † 1. f. 3 ○ 12. f. 36. † 1 † 1. f. 38. In singulis autem his generibus ultimo versus vel spondæus vel trochæus est 2 ○ 38 f. 76. Tot sunt genera hexametri si tantùm metrum spectes. Ut ta- 9
ceam varietates quæ ex vocibus veniunt, v.g. quod vel ex monosyllabis vel dissyllabis &c. vel his inter se mixtis constat; quòd vox modo cum pede finitur, modò facit cæsuram eamq; varii generis; quòd crebræ intercedunt elisiones aut aliquæ aut nullæ. Cæterum & multitudine literarum hexametri differunt, quam in rem extat carmen Publilii Porphyrii Optatiani 10
(quem male cum Porphyrio Græco, philosopho, Christianorum hoste, Cæsar Baronius confudit) ad Constantinum Magnũ 26. versibus heroicis constans, quorum primus est 25. literarum, cæteri continuè una litera crescunt, usque ad 26tum qui habet 50. ita omnes organi Musici speciem exprimunt. Meminere Hieron. ad Paulinam, Firmicus in myth. Rab. Maurus, Beda de re metrica. Edidit Velserus ex Bibliotheca sua Augustæ cum figuris An. 1591. Adde de eo Eryc. Puteanũ in Thaum. Pietatis lit. N. qui ait hoc carmine revocari ab exilio meruisse; Gerh. Joh. Vossium syntag. de Poët. Latinis v. Optatianus, item de Historicis Græcis, I, 16. Casp. Barthium Commentariolo de Latina Lingua, & Aug. Buchnerum Notis in Hymnum Venantii Fortunati, (qui vulgò Lactantio ascribitur) de Resurrect. ad v. 29. pag. 27. Qui observat Hexametros fistulis, Versum per-